

Ugifte par: Hold styr på »dine, mine og vores« ting

Af advokat Stig Nielsen,
MachenhauerNielsen
Advokater

Når ugifte samlevende flytter sammen i en fælles bolig, tager de deres egne ting med ind i forholdet, og går de senere fra hinanden, tager de deres egne ting med ud af forholdet. Køber ugifte samlevende noget i fællesskab, skal de blive enige om at dele det, hvis de går fra hinanden.

Sådan gik det imidlertid ikke helt for et ungt par i starten af 20'erne, som vi her kalder Clara og Mathias. Parret boede sammen i en fælles lejlighed sammen med deres to fælles børn. Alt var godt - i et stykke tid. En dag havde Clara og Mathias et voldsomt skænderi, og så var det sket med familieidyl-

len. Mathias smed Clara ud med kort varsel, og hun tog børnene med sig.

Nu var Clara enlig mor uden fast bopæl og boede derfor hos nogle venner. Kommunen fik i mellemtiden overbevist Mathias om, at børnenes behov var vigtigere end hans og Claras indbyrdes uenigheder, og at han derfor var nødt til at flytte fra lejligheden, så børnene kunne flytte tilbage til den sammen med deres mor.

Kom til ribbet lejlighed

Et par måneder efter, at Clara og børnene forlod lejligheden, flyttede de ind igen - men nu så den noget anderledes ud. Claras værdigenstande, såsom et stort fladskærms-tv, køkkengrej og en playstation, var borte. Dem havde Mathias taget med sig, da han flyttede ud.

Clara kontaktede Mathias på sms, og han svarede:

»Jeg har ikke tingene mere«.

Clara kontaktede mig og spurgte, hvad hun kunne gøre i situationen. Jeg rådede hende til at skrive en liste over de ting, der manglede i lejligheden, og sætte en pris på deres individuelle værdi.

Clara havde kvitteringer på nogle af de ting, som, hun mente, Mathias havde taget med sig, og hun skrev til ham, at han skulle betale beløbene til hende nu, hvor tingene var »forsvundet ud i det blå«. Men Mathias nægtede at betale, for der var ikke bevis for, at han havde taget tingene. Det var ord mod ord.

Vidner løftede beviset

Som enlig mor havde Clara ret til at søge om fri proces

i retssagen, men Civilstyrelsen afslog med den begrundelse, at hun ville tabe sagen, fordi den mente, at der ikke var tilstrækkeligt med konkrete beviser.

»Har du vidner?«, spurgte jeg Clara.

»Ja, jeg har seks vidner. Nogle af dem var med, både, da jeg flyttede ud af lejligheden, og da jeg flyttede tilbage til den, og derfor så de også, hvad der manglede, da jeg flyttede ind igen. En nabo havde også lagt mærke til, at Mathias slæbte fladskærmen ud, da han flyttede«, forklarede Clara.

Jeg vurderede, at vidneforklaringerne ville være stærke nok til at vinde en retssag, og efter vores snak turde Clara derfor godt anlægge retssagen alligevel. Under retssagen fastholdt Mathias imidlertid, at han

Spørg Ret & Rimeligt

Ret & Rimeligt skrives i samarbejde med MachenhauerNielsen Advokater. Den skrives med udgangspunkt i spørgsmål fra læserne, sager fra advokaternes praksis og aktuelle juridiske forhold. Har du spørgsmål til advokaterne eller emner, du kunne tænke dig at få belyst, kan du skrive til dem på mail@machenhauernielsen.dk.

Stig Nielsen

machenhauernielsen

ikke havde taget tingene.

I kraft af de seks forskellige vidneforklaringer endte sagen med, at retten gav Clara medhold i, at Mathias skulle tilbagebetale værdien af de fjernede ting til hende, i alt omkring 25.000 kroner. Vidneforklaringerne løftede altså beviset, selv om beviset ikke fandtes på skrift.

Treenkle råd

Der findes ingen lov, der regulerer ugift samliv, og med Mathias' og Claras historie

som eksempel, vil jeg derfor give tre enkle råd videre:

1) Når I flytter sammen, bør I skrive ned, hvad I hver især tager med jer ind i forholdet - »dine ting og mine ting«.

2) Når I begynder at købe fælles ting, så skriv også dem ned.

3) Sidst, men ikke mindst - overvej, hvad I hver især vil tage med jer af de ting, I har købt i fællesskab, og skriv det ned, hvis det engang skulle ende med, at I går fra hinanden.